

צזצחיס (דף י"ט) וברמז"ס חפ"י כינה מתח חוללת, וחפ"י כשנכנס רוח בין צגד לבשר איציעיא צגמ' (שס) חס חולץ, וצכל עניני חלילה קי"ל הל"מ דווקא רוצו ומקפיד עליו חולץ, חע"כ שעניני עצודת הקודש שאני מכל ענינים, וצכן תמוה איך לומדים ק"ו מליץ שאין צו חלל חזכרה אחת חסור היסח הדעת מכ"ש חפילין שיש בהם כמה חזכרות, נימא שאני עצודת כה"ג צמקדש.

בט) יש לעיין קי"ל צגדי כהונה מטושטשים פסוק כאן מפורש צתוה"ק שנוה הקצ"ה ונקחת מן הדם וגו' ומשמע המשחה והזית וגו' ועג צגדיו, יש נומר שהזאה זו גמר קידש הצגדים ע"כ אין קפידה חס נשאר טשטוש, או שהסיר הטשטוש, צרמז"ס פ"ח מה' כלי המקדש ה"ד מטושטשין מקורעין כו' ועצד עצודתו פסולה, ה"ה צגדי כ' לואין אין מכבסין מדלל תני מטושטש נראה * שסוצר מטושטש יכול לנקות, רק כשלא הסיר הטשטוש פוסל העבודה, לואין יותר נצלט צו הלכלוך אז פסול לגמרי.

הגה"ה מאדמו"ר שליט"א מגור.

וב"כ תוס' סוטה ט"ו ע"ב ד"א

נתאכמו.

ל) ונתת אותם על סל אחד משמע שמקפיד שיהי כל ג' מיני לחם צכלי ח', צפסוק כ"ג וכבר לחם וגו' מסל המלות מצוהר שצשעת הפרשת חלק גבוה יהי ג"כ כל ג' מינים צסל ומזה יפריש לגבוה, אך צפי ל"צ ואכל וגו' הלחם אשר צסל, כאן הי' צלי ספק מותרים להניח חוץ לסל אחר שהופרש מה שצריך להקריב לשמים, זהו כמו צכל הרצו אחר שנעשה מלוחו.

לז) ואת חבון וא"צ חקריצ חל פתח לוחל מועד ורחלת לוחס, נראה שהי' העצילה צקודש כמו שהי' צציהמ"ק מקוה צחול ומקוה צקודש על גג בית הפרוה דחל"כ הי' ללוות שיעצלו קודם שיגישו ח"פ חכ"מ, חולי צברא לשעה צדרך גם או שעשו המשכה מן הצחר על חלר המשכן.

לב) והקרבת ח' הפר וגו' וסמך חבון וצני, ואת החיל האחד תקח וסמכו חבון וצניו, וצחיל השני נאמר וסמך חבון וצניו, חולי כשנאמר וסמך יעשה ציחד סמיכה ח' חבון וצניו, ואין חולץ ידי חבון לידי צניו שצא צלשון יחיד וסמכו יחד ממש, וכשנאמר וסמכו צריך כ"א לסמוך צפני עלמו, עתה ראייתי צצטלי החוס' על חומש צכל חכ"ל, חח"כ חירלו גורעין ומוסיפין גורעין חואו דחבון, ומוסיפין על וסמך יהי כאלו כ' וסמכו, ולא מלחתי חבון מלא צכל הפרשה.

לג) וכבר לחם ח' וחלת לחם ח' ח', סחס הי' משמע אחת רק צא ללמד דהו"א שקפידת הכי עיקר שיקה ג' חלות מכל הלחמים, חס יקה ממין ח' צ', וממין השני ח', יקיים המלוא לכך צא חזכרה צכל מין חיצת אחת דייקא לעכצ שלא יקה רק ח', לעיל צעשיית הלחם נאמר ונתת אותם על סל חו"א שאס לא יכנסו חוץ דופני הסל רק למעלה כשר, לכך מזהיר כאן שיקחם מסל היינו מתוך דפנות הסל.

לד) ולקחת מדם הפר, חות מ' מה מלמדנו, צפר כהן משיח נאמר מדם הפר דרשו ז"ל (צזצחיס כ"ו) דס מהפר יקצלונו ללמד משם על כל קרצנות שאס נשפך טרם שנתקבל צכלי פסול, כאן י"ל שמלמד חף חס יתקבל רק מקלח מדם הפר, כגון שקיבל כהן אחר צמחשצה פסולה, חס יהי עוד דס